

La criminalització del cos humà

Roca Duran, Just^{1,2} Thompson, Jeff^{1,2} Ribas Deix, Jacint^{1,2}
1: Associació Aleteia, www.aleteia.cat 2: Associació Addan, www.addan.com

Introducció

Utilitzant arguments com educació, higiene, moral, civisme, etc., una inacció es tracta com una acció que, per tant, ja pot criminalitzar-se.
Exemples: manca de comportament heterosexual-"acció desviada" Llibertat sexual d'una dona -"mala puta" No cobrir el cos-"despullar-se" No creure en una divinitat "ateïsme"

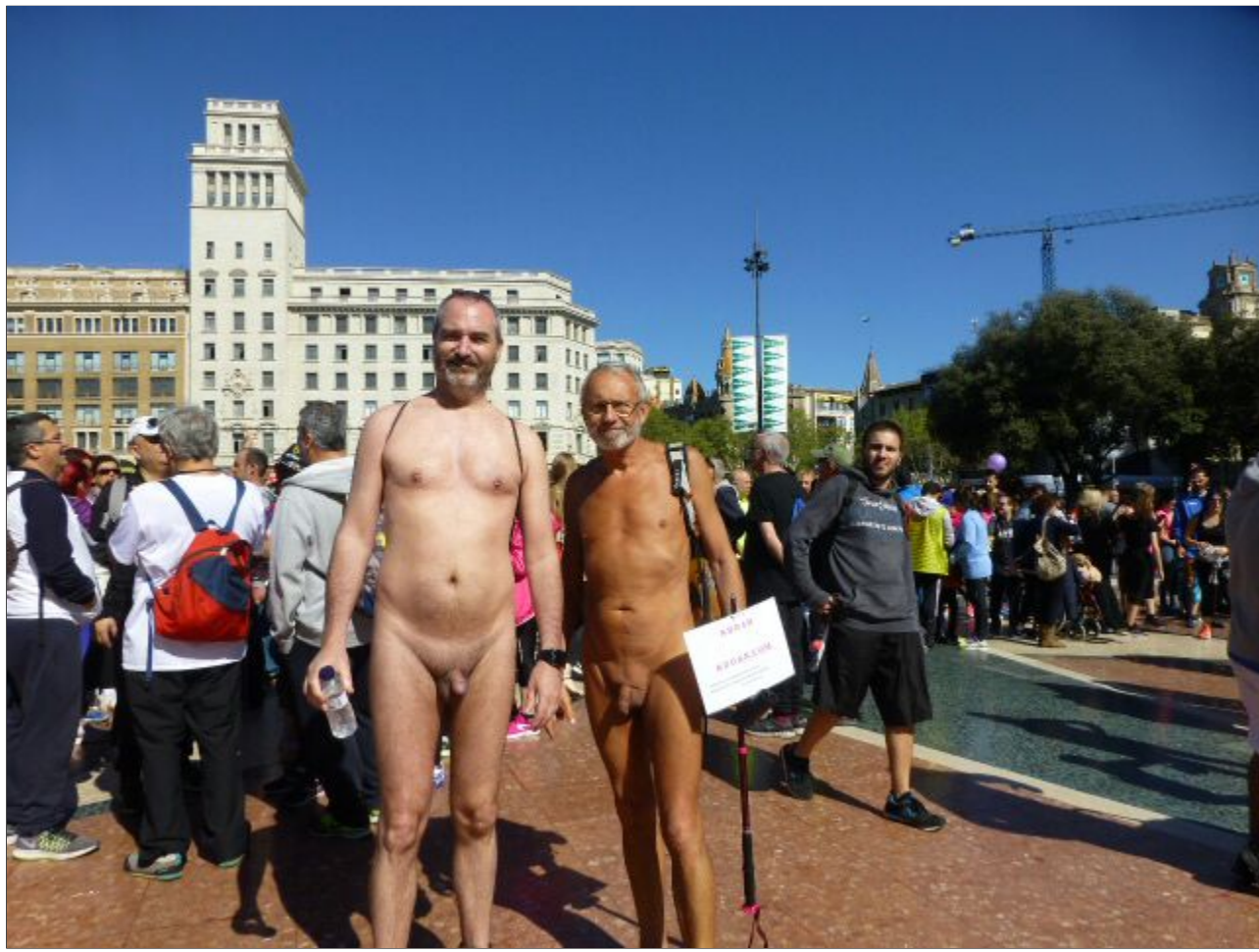
Per tant, una inacció, quan es reconverteix en una acció, ja pot ser criminalitzada.

Discriminació sexual

No hi ha cap problema amb la cara descoberta, excepte en certes cultures per a la de les dones.
On els homes poden mantenir el tors nu, les dones han de cobrir-se els pits.
A alguns banyadors no s'accepten segons el gènere de les persones.
Sol prohibir-se que les dones mantinguin els pits al descobert en piscines o en platges.
Els pits lactants poden ser motiu d'escàndol.
Algunes platges poden ser o han estat només per a homes o per a dones.
L'experiència demostra que els problemes amb un home nu solen ser més greus.

Dona agressiva contra la nuesa de Jacint Ribas, dirigint l'aigua als seus genitals, ahora que educa al nen en la intolerància. 2006

Dues persones que romanen lliures de roba, a la Plaça de Catalunya, a la Cursa de Corte Inglés de Barcelona. 2017

A les escales mecàniques, en espais públics de Barcelona, preparant fotografies per al tríptic de Barcelona sobre la llibertat personal. 2004

La vergonya

La vergonya per mantenir la nuesa és una construcció cultural. En general, la vergonya és un sentiment que té importància per a la supervivència, però alhora permet introduir i reforçar-ne altres de moltes menes, com per exemple, descobrir la cara, de que algú observi com mengem, pels peus nus, per no portar certs ornaments, i també la vergonya per mantenir la nuesa en diversos graus, principalment per als genitals i pels pits femení o àdhuc per al cos sencer.

La construcció de la vergonya

La vergonya per qualsevol grau de nuesa no és un sentiment espontani. Els nens poden aprendre la vergonya per la seva nuesa a través de l'observació simple, però també a través de missatges, regals, càstigs, pràctiques religioses o preceptes morals.

"Protecció" dels nens

Si algú creu seriosament que la visió de la nuesa és dolenta i que per tant és necessari "protegir" als nens en contra de la nuesa pròpia o aliena, caldria també actuar en contra de la nuesa de naturistes o nudistes i sobre totes les cultures més permissives sobre la qüestió.
Els nens són el mateix, malgrat on siguin, si la visió de cossos nus els pot ferir. Pot ser, doncs, que aquesta suposada protecció tingui com a finalitat introduir i mantenir la moral que els nens han d'aprendre? Sí, és això.

La nuesa va ser acceptada com a dret a Barcelona, fins i tot a la via pública.
Nens amb persona adulta a la platja ja al segle anterior (fa uns 30 anys). Foto inclosa en el tríptic de Barcelona i publicada el 2004.

Inacció	Tractat com a acció
no seguir comportaments heterossexuals	"accions desviades" "pràctica perversa" "ser pervertit"
mantenir els pits femenins al descobert	fer "top less"
mantenir la nuesa	"despullar-se" "practicar nudisme"

Jacint Ribas, que roman nu, president d'ADDAN, i vicepresident d'ALETEIA amb Jordi Hereu, alcalde de Barcelona, Catalunya, l'any 2005 a la Fira d'Entitats.

Participant en nuesa al primer taller de Masculinitat, Diversitat i Diferències, organitzat pel Departament de Drets Civils de l'Ajuntament de Barcelona. 2003.

Criminalització del cos humà

No cobrir els genitals, les natges o els pits pot tractar-se com a exhibicionisme o com una "pràctica" que cal segregar.
Si mantenir la nuesa "és una acció" que pot ofendre, alhora que també és una "pràctica" de certs grups, es poden establir guetos, per poder "fer-ho", com platges o centres "naturistes". Llavors qui vulgui mantenir la nuesa ha d'acceptar i romandre dins del gueto i seguir-ne les regles.
Si algú roman en nuesa fora de tals guetos, pot ser que li enviïn, si n'hi ha, o pot ser víctima d'insults i agressions o de multes, detencions i judicis.
No cobrir al voltant de l'1% del cos humà és el tabú més gran i el més castigat; altres diversos tants per cent son o poden ser també perseguits.

Dues amigues gaudint del bon dia, mentre participen en la creació del tríptic de Barcelona, 2004. <https://sites.google.com/site/addancom/home/el-triptic>

Conclusions

Actualment, la gestió del cos no pertany a la pròpia persona, sinó a altra gent. El control del cos ha de ser retornat a la persona, en igualtat de condicions.

Simplement no haver-se cobert amb roba no és una acció, i cal no tractar-ho com una acció per tal de castigar-ho. Cal dissociar la nuesa simple de l'exhibicionisme, de la ofensa, de la manca d'higiene, i d'altres idees que s'utilitzen per controlar la nuesa d'altri.

Massa habitualment s'usa el llenguatge per distorsionar conceptes per tal de limitar els drets d'altri, tal i com ha succeït amb les qüestions de gènere, raça, sexualitat i també de la nuesa.

Agraïments

Volem donar les gràcies al Departament de Drets Civils de l'Ajuntament de Barcelona, a la Societat Catalana de Sexologia, i a tothom que va participar en l'elaboració del Tríptic de Barcelona i a la Fira d'Entitats del 2005.

